

Mats Wenner, 63 år. Vandrade alla Sörmlandsledens huvudetapper på 30 dagar.

Mats berättelse: När jag gick i pension för ett år sedan började jag titta efter någon friluftsutmaning att genomföra ensam. Eftersom jag vandrat en del på Sörmlandsleden på 70- och 80-talet föll valet på att genomföra alla Sörmlandsledens huvudetapper 1-62 i en följd. Jag räknade med att gå ungefär 2 mil per dag. Jag fick sällskap av en kompis under en etapp och av en annan vän under 3 dagar. Då fick jag även chans att byta lite tung utrustning mot lättare. Trots detta har jag burit ryggsäck på mellan 20-22 kilo. Mitt stora stöd under vandringen var mina vandringsstavar som räddade mig från att halka på hala klippor och rötter, gav extra kraft när det var brant uppför samt som känslspröt för att mäta vattendjupet i diken.

Vandringen pågick under september 2023. Starten (1/9) skedde i ett hållregn i Björkhagen. Ett regn som fortsatte kraftigt hela dagen och gjorde det bitvis omöjligt att vandra på leden. Regnet förde med sig en myggexplosion några dagar senare. Men under resterande vandring hade jag bara regn under några få nätter. Myggplågan gjorde att jag valde att sova i tält de första två veckorna för att senare delen mest sova i vindskydd.

Att vandra ensam är lite speciellt men kan varmt rekommenderas. Man får helt enkelt en djupare kunskap om sig själv samt hinner slutföra en hel del tankar som rör sig fritt i huvudet medan man vandrar. Vandrar man själv blir också mötet med andra människor öppet.

Jag minns speciellt ett äkta par som var ute och plockade lingon. När dom hörde om min vandring bjöd dom genast på kaffe och kaka. Äpple och päron försågs jag också med och vi hade en trevlig pratstund på säkert en timmes tid. Ett annat möte som sitter kvar i minnet är paret jag mötte mitt i skogen, han iklädd badbyxor och med en handduk under armen. Han hade förutsatt sig att bada i så många sjöar som möjligt under 2023. Nu var han på väg mot sjö nummer 67.

Annars var de flesta långvandrare tysktalande. Holländare, tyskar och schweizare verkar tycka att september är en bra vandringsmånad i Sverige.

Mina favoritetapper är etapp 11 och 12, förmodligen för att jag har vandrat dessa flest gånger. Första gången redan 1977. Här finns riktig vildmark. Naturen mellan Trönsjön och St. Alsjön är magisk, numera kryddad med ett vargrevir. Men jag har även fått ett par nya favoriter. Etapperna invid Bråviken samt genom Nynäs naturreservat var riktigt njutbara.

Den stora skillnaden mellan årets vandring och de på 70- och 80-talen är annars avsaknaden av älg. Förr såg man i stort sett älg på varje etapp, om inte så åtminstone spår eller bajs. Nu vandrade jag 57 mil av 60 innan jag ens såg spår av älg.

En annan stor skillnad är orsakad av en liten insekt. Jag har gått miltals genom död granskog orsakas av granbarkborreangrepp. Den döda skogen läger lite sordin på naturstämningen.

Slutligen ett stort tack till alla ansvariga som håller leden öppen. Ett speciellt tack till er som har ett vindskydd på ert ansvarsområde. Dessa är superfina och uppskattas både av mig och alla utländska vandrare, som liknar dessa vindskydd vid "glamping".

Mats Wenner 63 år, 60 mil på 30 dagar. (etapp 1-62. 1/9-30/9 2023)